

*Nunțile regale de la Carol I
la Principele Nicolae*

COLECȚIA REGALĂ
prezentată de Dan-Silviu Boerescu VOL. XIII

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

DAN-SILVIU BOERESCU

**Nunțile regale de la Carol I la Principele Nicolae: docu-drame
și mituri istorice însoțite de consemnări din presă**

Conține bibliografie

Ediție digitală
ISBN 978-606-992-579-9

© INTEGRAL, 2022

Editor: Costel POSTOLACHE
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

*Nunțile regale
de la Carol I
la Principele Nicolae*

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Sumar

Un secol și jumătate de nunți
în Familia Regală a României / 7

O ceremonie „amânată”
25 de ani – Carol I și Elisabeta / 9

Ferdinand și Maria – o căsătorie necesară
și o relație neconvențională dar care au dus
la nașterea României Mari / 17

O speranță dinastică irosită – nunta Principelui Carol
al României cu Princesesa Elena a Greciei / 67

Cea mai frumoasă poveste:
de la nunta în exil la nunta de diamant –
Mihai I și Ana de Bourbon-Parma / 81

O eră nouă – nunta Princesei Margareta
cu Radu Duda / 95

Ex-Principele Nicolae și Alina Binder – un capitol special
în epopeea nunților din Familia Regală / 107

Lămuriri bibliografice / 131

Un secol și jumătate de nunți în Familia Regală a României

Căsătoria și nunta fostului Principe Nicolae cu Alina Binder, deși a ridicat unele de semne de întrebare din partea curentului monarhist român și se petrece pe fondul răcirii relațiilor cu Casa Regală a României, vine să completeze o istorie veche de aproape un secol și jumătate, începută în anul 1869, o dată cu uniunea maritală a Principelui Carol al Principatelor Române Unite (viitorul Rege Carol I, întemeietorul dinastiei autohtone) cu Principesa Elisabeta von Neuwied, dintr-o familie princiară germană.

Primele festivități maritale regale cu adevărat memorabile sunt considerate, însă, nunta de argint a Suveranilor României, Carol I și Elisabeta, desfășurată la București în 1894, precedată de nunta Principelui Moștenitor Ferdinand cu Prințesa Maria Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha, nepoată a Reginei Victoria, fiică a ducelui Albert de Edinburgh și a mării ducese Maria Alexandrovna Romanov, unica fiică a Țarului Alexandru

8 al II-lea al Rusiei, petrecută pe 29 decembrie 1892, la Sigmaringen, în Germania. Au urmat alte și alte ceremonii, care au avut loc în contexte istorice diferite, uneori potrivnice, precum nunta în exil a Regelui Mihai I cu Principesa Ana de Bourbon-Parma, ținută, cu împotrivirea fățișă a Bisericii Catolice (aceasta fiind religia miresei), pe 10 iunie 1848 la Atena, la invitația Regelui Paul și a Reginei Frederica ai Greciei, paji fiind copiii acestora, și ei viitoare capete încoronate, Regina Sofia a Spaniei și Regele Constantin al Elenilor.

O ceremonie „amânată”
25 de ani - Carol I și Elisabeta

Pe 10/22 mai 1866, principele german Carol, pe numele său complet Karl Eitel Friedrich Zephyrinus Ludwig von Hohenzollern-Sigmaringen (20 aprilie 1839, Sigmaringen – 10 octombrie 1914, Sinaia), a intrat în București. Vestea sosirii sale fusese transmisă prin telegraf și a fost întâmpinat de o mulțime entuziastă de oameni, dornici să cunoască noul conducător. La Băneasa, i s-a înmânat cheia orașului. Cuplul regal a fost binecuvântat în aceeași zi în Dealul Mitropoliei de către Nifon, Mitropolitul Ungrovlahiei, care l-a invitat să depună jurământul pe legile țării. Colonelul Haralambie citește formula de jurământ românesc comunicată Prințului în traducere franțuzească: *Jur de a păzi legile României; de a menține drepturile sale și integritatea teritoriului*, după care Prințul Carol, cu mâna dreaptă pe Evanghelie, a rostit în românește, cu voce fermă: *Jur!*. Astfel se încheia grava criză politică începută o dată cu abdicarea forțată a lui Alexandru Ioan Cuza, surprins de complotiștii din „Monstruoasa Coaliție”

(alcătuită din liberalii radicali și conservatori) cât se poate de vulnerabil în patul amantei sale Maria Obrenovici, mama viitorului Rege Milan al Serbiei. Prin aducerea unui principe străin pe tronul Principatelor se salvă Unirea acestora, înfăptuită printr-un ingenios artificiu politic în ianuarie 1859.

Din acest moment începe domnia lui Carol I. Proclamat Domnitor al României în ziua de 10/22 mai 1866, rămâne cu acest titlu până în 14 martie 1881, când este proclamat Rege, devenind astfel primul rege al României. A fost primul monarh din dinastia Hohenzollern-Sigmaringen, al cărei nume se transformă, începând cu Regele Ferdinand I, în Casa Regală de România, dinastie care va conduce țara până la proclamarea, sub presiune sovietică, a Republicii Populare Române în 30 decembrie 1947. Carol I a fost personajul exponențial care a condus România, vreme de aproape jumătate de secol, spre o devenire întru modernitate, deși la urcarea sa pe tronul Principatelor Unite, în 1866, țara încă „zăcea turcită”, într-o indecizie cu adevărat istorică.

Când a fost ales Principe al României, Carol nu era căsătorit și, conform Constituției României, aprobată de el însuși, nu avea voie să se căsătorească cu o femeie de origine română. În 1869, Prințipele a inițiat o călătorie în Europa și mai ales în Germania, pentru a-și găsi o mireasă.

A întâlnit-o pe Elisabeta, principesă de Wied, pe care a văzut-o „harnică, iubitoare de oameni, cultă și talentată”. După o convorbire care nu a ținut mai mult de o oră, prințul a cerut-o de soție și în aceeași zi s-a întors ca